पृथक्सुख *Pl.* verschiedene Freuden habend.
पृथक्स्थिति *f.* das Alleinstehen, die Trennung.
पृथगर्थ *Pl.* verschiedene Vorteile habend.
पृथग्गुपादान *n.* eine besondere Erwähnung.
पृथग्जन *m.* ein gemeiner Mann; *Sgl. u. Pl.* das gemeine Volk, der grofse Haufe.
पृथग्भाव *m.* Besonderheit, Verschiedenheit.
पृथग्वर्ष *n. Pl.* je ein Jahr.
पृथग्विध verschiedenartig; mannichfaltig.
पृथाजन्मन् *u.* **पृथात्मज** *m.* Sohn der Pṛthâ (*Bein. Yudhiṣṭhira's*).
पृथाभू *u.* **पृथासूनु** *m. dass.*
पृथि *m. Mannsname.*
पृथिवी *f.* die Erde (*eig.* die weite, *oft als Göttin personif.*); Land, Reich.
पृथिवीकम्प *m.* Erdbeben.
पृथिवीक्षित् die Erde bewohnend *o.* beherrschend; *m.* Fürst, König.
पृथिवीतल *n.* Erdboden.
पृथिवीद्यावा (*Nom. Du.*) Erde und Himmel.
पृथिवीनाथ, °पति, °पाल *u.* **°भुज्** *m.* Fürst, König (Erdbeherrscher).
पृथिवीभृत् *m.* Berg (Erdträger).
पृथु (*f.* **पृथु** *u.* **पृथ्वी**) breit, weit, grofs, reichlich; *n. adv.* — *m. männl. N.*; *f.* **पृथ्वी** Erde, Land, Reich.
पृथुक *m. n.* halbreifer Reis; *m.* Knabe, Tierjunges, *Pl.* Art Korn.
पृथुतरी कर् weiter machen *o.* öffnen (*die Augen*).
पृथुता *f.*, **°त्व** *n.* Breite.
पृथुनितम्ब breithüftig.
पृथुपर्शु breite Sicheln tragend.
पृथुपाणि breithändig.
पृथुबुध्न *u.* **पृथुबुध्न** einen breiten Boden habend.
पृथुल breit, weit, grofs.
पृथुलोचन grofsäugig.
पृथुशिरस् breitköpfig.
पृथुश्रवस् weitberühmt; *m. Mannsname.*
पृथ्वी *s.* **पृथु**.
पृथ्वी (°—) = **पृथिवी** (°—).
पृदाकु *m.*, **पृदाकू** *f.* Natter, Schlange.
पृष्णि *n.* das Anschmiegen.
पृष्णियु *u.* **°नी** *f.* sich anschmiegend, zärtlich.
पृश्नि gefleckt, bunt, *Pl.* vielartig. *f.* **पृश्नि** eine bunte Kuh, Milch, Wolke; Sternhimmel; *N. der Mutter der Marut.*
पृषत *m.* die bunte Gazelle; Wassertropfen, Flecken.
पृषत्क *m.* Pfeil.
पृषद्अश्व bunte Rosse habend.
पृषद्धन्त् gesprenkelt.
पृषन्त्, *f.* **पृषती** gesprenkelt, seheckig, bunt. *m.* die bunte Gazelle, *f.* deren Weibchen; eine bunte Kuh *o.* Stute. *n.* Wassertropfen.
पृषित *n.* Regen.
पृष्ट *s.* **प्रच्छ्**.
पृष्टि *f.* Rippe; **पृष्टितस्** an den Rippen.
पृष्टी *f.* = **पृष्टि**.
पृष्ट्या *f.* Seitenpferd.
पृष्ठ *n.* Rücken, Rückseite, Oberfläche, Gipfel, *Loc.* im *o.* hinter dem R., hinter (*Gen.*).
पृष्ठग auf dem Rücken befindlich, reitend (*Gen. o.* —°).
पृष्ठतस् auf dem *o.* den Rücken, im Rücken, hinter (*Gen. o.* —°), hinter dem R., heimlich, abseits, abgewandt. Mit **कर्** auf den R. nehmen, hinter sich bringen, hintansetzen, aufgeben, fahren lassen (*opp.* **पुरतः कर्**). *Mit* **भू** im Rücken *d. i.* gleichgültig sein.
पृष्ठभाग *m.* Hinterteil, Rücken.
पृष्ठमांस *n.* das Rückenfleisch; **°सं खाद्** das R. jemds. essen *d. i.* afterreden.
पृष्ठानुग *u.* **°गामिन्** hinterhergehend, folgend.
पृष्ठ्य auf dem Rücken tragend; *m.* (*mit u. ohne* **अश्व**) Last- *o.* Reitpferd.
पृष्व aus Tau *o.* Reif entstehend.
पॄ *s.* 1. *u.* 2 **पर्**.
पेट, पेटा *f.* **आ** *u.* **ई** Korb, Kästchen.
पेटक *m. n.*, **°टिका** *f. dass.*; *n.* Menge, Schar.
पेडा *f.* Korb.
पेत्व *m.* Bock, Hammel.
पेदु *m. Mannsname.*
पेय zu trinken, trinkbar, zu geniefsen.